Birthday Puja

Date: 21st March 1986

Place : Mumbai

Type : Puja

Speech : Marathi

Language

CONTENTS

I Transcript

Marathi 02 - 03

English -

Hindi -

II Translation

English -

Hindi -

Marathi -

ORIGINAL TRANSCRIPT

MARATHI TALK

आज आपण सर्वांनी माझा वाढिदवस साजरा करण्याचे ठरविले आहे. त्याबद्दल मी आपली आभारी आहे. वाढिदवस एकीकडून वाढतो आणि एकीकडून आयुष्य कमी होते, पण सहजयोगाचे उलटे आहे. वाढिदवस आला, तर असं समजायचं की आपल्या आत्मिक वृक्षाची एक आणखीन वाढ झालेली आहे. आपला आत्मिक वृक्ष वाढत चालला आहे. जरी आयुष्य कमी होत चाललं तरीसुद्धा आत्म्याचा प्रकाश प्रत्येक क्षणी वाढतो आणि प्रत्येक प्रकाशाची किरणं आपल्या सर्व दालनात शिरून आपलं सर्व प्रांगण आलोकित करून टाकतात. तेव्हा जोपर्यंत आपण जीवंत आहोत, तोपर्यंत हा आत्मा अधिकाधिक आपल्या चित्तामध्ये प्रकाशू लागतो. आयुष्याचा विचार मनुष्याने केला नाही पाहिजे. योग मिळाल्यावर हे आता आम्हाला आयुष्य मिळालेले आहे. हे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. त्याचा एक एक क्षण महत्त्वाचा आहे आणि प्रत्येक क्षणी आम्ही आपली वाढ करून घेऊ शकतो. असं समजलं पाहिजे, की जसे बी ला अंकुर फुटतं आणि अंकुर फुटतांना बी ला असं वाटतं, की आपले आयुष्य संपून गेले आहे, पण खरोखर त्याचे रूपांतर आता मृळांमध्ये झालेले आहे.

योग्यांच्या आयुष्याचं महत्त्व हे आहे, की जेव्हा योग्यांना मरण येते तेव्हाच त्यांचे अंकुर, गौरवाचे अंकुर पृथ्वीच्या बाहेर निघतात आणि झाड किर्तीरूपाने झळकू लागते. म्हणजे देहत्याग झाल्यानंतर मनुष्य किर्तीरूप उरतो. तेव्हा योगानंतर जे आयुष्य आहे ते अत्यंत महत्त्वपूर्ण आहे. आपण आता संतांची किती लक्षणं सांगावीत. ज्ञानेश्वरांना आपल्या हयातीत किती लोकांनी त्रास दिला. 'हा काहीतरी इकडच्या तिकडच्या गोष्टी सांगतो,' असंसुद्धा लोक त्यांना म्हणाले. कबीरांना किती लोकांनी त्रास दिला. नानकांना किती त्रास झाला. तुकारामांना लोकांनी कधीच मान्य केलं नाही. नामदेवांविषयीसुद्धा लोकांनी सांगितलं की हे काही विशेष नाहीत. सगळ्यांनाच त्रास दिला. इथून तिथून सगळ्यांना त्रास झाला. शेवटी शिर्डीच्या साईनाथांनासुद्धा लोकांनी फार त्रास दिला. पण ते दिगंबर झाल्यावर खरोखरच ते स्वर्गवासी झाले. म्हणजे असं त्यांच्याबद्दल जे काही लोक मूर्खासारखे बोलत होते ज्या ज्या लोकांनी त्यांना त्रास दिला आणि छळले होते ते कुठल्याकुठे विरून गेले आणि ते (साईनाथ) किर्तीरूपाने ह्या संसारात आजपर्यंत हजारो वर्षानंतरसुद्धा ते सगळ्यांच्या हृदयात आहेत. हे योग्याचे लक्षण आहे.

तेव्हा जरी आयुष्य कमी होत गेलं तरी ते सूक्ष्म रूपात बहरत आहे, हे लक्षात घेतलं पाहिजे.

मी एकदा आपल्याला सांगितलं होतं, की मी काश्मिरला गेले होते. तर जवळजवळ ५-१० मैल अंतरावरच मला व्हायब्रेशन्स आले आणि त्या रस्त्यावरून आम्ही जेव्हा पुढे गेलो आणि लोकांना विचारलं, की इथे काही देऊळ आहे का? तर त्यांनी सांगितलं, की इथे देऊळ वगैरे काही नाही. इथे सगळे मुसलमान रहातात. त्या मुसलमानांना विचारलं, की इथे काही मस्जिद आहे का? तर त्यांनी सांगितलं, की हजरत बल आहे तिथे. म्हटल, काय ते? एक केस मोहम्मद साहेबांचा तिथे होता. आम्हाला इतक्या दूर दहा मैलावर त्याचे व्हायब्रेशन्स जाणवले. एक केस. कदाचित तो त्यांच्या डोक्यावर असतांना इतके व्हायब्रेशन्स निघाले नसतील. तितके तो एक चुकून त्या पृथ्वी तत्त्वात मिसळल्यामुळे निघाले. आणि आपल्याला माहिती आहे, की योग्यांना आपण समाधिस्थ करतो. म्हणजे त्यांच्यावर कबर बांधली जाते. सामान्य माणसावर कबर बांधली जात नाही. कारण अशा योग्यांच्या शरीराचे जे सुगंध आहेत ते पृथ्वी तत्त्वाला मिळतात आणि ज्या पृथ्वीत असे मोठमोठे योगी पुरले गेले, त्या पृथ्वीमध्ये, पृथ्वीच्या सर्व वातावरणामध्ये एक आत्मिक बलाची, आत्मिक आनंदाची एक शेती होते. त्या जिमनीला एक सुगंध असतो. त्या वातावरणामध्ये मनुष्य आत्मिक होतो. आज जी आपण महाराष्ट्रात एवढी पुण्याई मिळवलेली आहे, सहजयोग जो इतका पसरला आहे, त्यासाठी सर्व साधु-संतांचे आपण उपकार मानले पाहिजे, ज्यांनी इथे देहत्याग केला. अजूनसुद्धा किर्तीरूपाने ते वावरत आहेत आणि त्यांच्या आशीर्वादाने हे कार्य झालेले आहे.

तसच सहजयोग्यांनी आपल्या आयुष्याकडे पाहिलं पाहिजे, की आता आमचे इथले आयुष्य जरी कमी होत असेल, तरी आमचे आत्मिक आयुष्य हे वाढते आहे. आत्मिक आयुष्याचा प्रकाश हा हे संपल्यावर अत्यंत प्रखर असतो. त्याचा परिणाम फार मोठा होतो.

आपण आज माझा वाढिदवस साजरा करीत आहात आणि अजून पुष्कळ कार्य राहिलेले आहे. तेव्हा तुमच्या इच्छेप्रमाणे आणखीन पुष्कळ वाढिदवस येवोत आणि अनेकदा तुम्ही असे आनंदित व्हा. ह्या प्रकाशाला एका मशालीसारखे तुम्ही आपल्या हृदयात बाळगून सर्व जगाला प्रकाशित करा.

आता पूजन काही विशेष नसतं आजचं. लहानशीच पूजा आहे. पण त्याच्यामध्ये सगळ्यांनी एक प्रतिज्ञा करायला पाहिजे की, माताजी, आम्ही सहजयोगामध्ये स्वतःला शुद्ध, पवित्र करून आमच्या प्रकाशाने सर्व जगामधील लोकांना आनंदित करू आणि सहजयोगाने सर्वांच्या उद्धाराला हातभार लावू.